

Părțile din procedura principală

Recurentă: Oro Efectivo S.L.

Intimat: Diputación Foral de Bizkaia

Întrebarea preliminară

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ și principiul neutralității fiscale care decurge din aceasta, precum și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene care o interpretează se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia un stat membru poate impune unui întreprinzător sau profesionist plata unui impozit indirect, altul decât taxa pe valoarea adăugată (TVA), pentru achiziționarea de la un particular a unui bun mobil (concret, aur, argint sau bijuterii), atunci când:

- 1) bunul achiziționat va fi destinat, prin prelucrarea și transferul său ulterior, activității economice a întreprinzătorului respectiv,
- 2) se vor efectua operațiuni supuse TVA-ului, cu ocazia reintroducerii bunului achiziționat în circuitul comercial, iar
- 3) legislația aplicabilă în acest stat membru nu permite întreprinzătorului sau profesionistului să deducă, în astfel de operațiuni, sumele achitate pentru impozitul respectiv cu ocazia celei dintâi dintre achizițiile menționate?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Acțiune introdusă la 15 martie 2018 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-192/18)

(2018/C 182/17)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: A. Szymkowska, K. Banks, H. Krämer, C. Valero, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin introducerea la articolul 13 punctele 1-3 din Legea din 12 iulie de modificare a Legii privind organizarea instanțelor de drept comun, a unei vârste de pensionare diferite pentru femei și bărbați care ocupă funcțiile de judecători la instanțele de drept comun, de judecători la Curtea Supremă (Sąd Najwyższy) și de procurori, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 157 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și al articolului 5 litera (a) și al articolului 9 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare) ⁽¹⁾ și că
- prin reducerea, la articolul 13 alineatul (1) din legea menționată, a vârstei de pensionare a judecătorilor de la instanțele de drept comun, conferind ministrului justiției posibilitatea de a prelungi durata mandatului judecătorilor în temeiul articolului 1 punctul 26 literele (b) și (c) din legea menționată, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană și ale articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia reproșează Republicii Polone că, prin introducerea, la articolul 13 punctele 1-3 din Legea din 12 iulie 2017 de modificare a Legii privind organizarea instanțelor de drept comun, a dispozițiilor care prevăd o vârstă de pensionare diferită pentru femei și bărbați care ocupă funcțiile de judecători de drept comun, de judecători la Curtea Supremă și de procurori, și prin reducerea, la articolul 13 alineatul (1) din legea respectivă, a vârstei de pensionare aplicabile judecătorilor de la instanțele ordinare, conferind ministrului justiției posibilitatea de a prelungi durata mandatului judecătorilor pe temeiul articolului 1 punctul 26 literele b) și c) din legea respectivă, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 157 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și al articolului 5 litera (a) și al articolului 9 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare) și obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană și ale articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(¹) JO L 204, p. 23.

Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Mons (Belgia) la 19 martie 2018 – Mydibel SA/État belge

(Cauza C-201/18)

(2018/C 182/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Mydibel SA

Pârât: État belge

Întrebarea preliminară

Articolele 14, 15, 168, 184, 185, 187 și 188 din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹) trebuie interpretate și aplicate în așa fel încât există sau nu există o revizuire/regularizare a TVA-ului cu privire la un bun imobil de capital, care a fost dedusă inițial în mod corect, atunci când acest bun imobil de capital a făcut obiectul unei operațiuni „sale and lease back” (preluare de leasing), dat fiind că:

- operațiunea „sale lease back” este formată prin acordarea combinată și simultană a unui drept de emfiteoză (un drept real temporar) de către persoana impozabilă în favoarea a două instituții financiare și a unui leasing de către aceste două instituții financiare persoanei impozabile;
- această operațiune „sale lease back” constituie o operațiune pur financiară pentru a spori lichiditățile persoanei impozabile;
- operațiunea „sale lease back” (preluare de leasing) nu a fost supusă TVA-ului;
- bunul imobil de capital a rămas în posesia persoanei impozabile și a fost utilizat pentru activitatea impozabilă a contribuabilului, în mod continuu și durabil, atât înainte, cât și după operațiune.